

tikler, som altsaa dels ere rene Raastoffer, dels Produktionsforbrødenheder. Dette bliver i alt ca. 385.000 Kroner. Dette vil sige, at de Dphævelser og Nedføttelser af Tolden paa Raas- og Hjælpstoffer, som Kommissionen er enedes om, nærmer sig til ca. 3 Mill. Kr. Mindretallet har villet strække sig yderligere i saa Henseende og har foreslaaet Toldfrihed paa Ciforierødder — for at frigøre en Produktionsforbrødenhed for Kaffejurrogatfabrikationen — Farve, Lim og Papirmasse o. s. v., alt sammen, fordi det er vigtige Hjælpstoffer for den indenlandske Industri. Her har imidlertid Flertallet ikke kunnet følge os, væsentlig af finansielle Grunde. Der er endnu et Punkt, som jeg vil berøre i denne Sammenhæng, fordi det er af særlig Betydning, og det er Garnetolden. Det har staaet Mindretallet klart, at egentlig var det i og for sig det eneste forsvarlige, at Garn burde være toldfrit. Den Maade, hvorpaa man sundest og bedst vilde kunne hjælpe vor Tæsttilindustri, var ved at gøre deres vigtigste Raamateriale, Garn, toldfrit. Det er en Forholdsregel, som ikke vilde stabe nogen, og som vilde lette os det i høj Grad at faa de store Toldstatter, som hvile paa færdige Tæsttilprodukter, ned. Her har imidlertid Flertallet heller ikke kunnet følge os, og der er her et Forhold, som jeg gerne vilde henpege paa, nemlig Forholdet med Hensyn til Bomulds-garn. Man har hidtil ment, at denne Vare stod man nogenlunde frit over for, her var kun finansielle Hensyn at tage. Men hvad sker saa? Her sker, hvad der er flet hundrede Gange under den bestaaende Toldlov, idet der nemlig her, som det hedder, er blevet udfyldt et Hul i vor nationale Produktion. Vi beskytte alt i Flæng, baade hvad der er Produktionsforbrødenhed og færdige Varer — alt drages ind under Beskyttelsen og saaledes ogsaa Bomulds-garn. Og dog er intet visere, end at ingen Produktion egner sig mindre for vort Land end Produktionen og Bomulds-garn. Der har England et saa stort Forpring fremfor alle andre Lande, at Betingelserne for en saadan Produktion absolut maa være noget flette her til Lands. Men, som sagt, man har set dette lille Hul, som skulde udfyldes, og man har saa oprettet først en Bomulds-garns-fabrik i Vejle, dernæst en til, og nu hører jeg, at der skal være kommet endnu en, saa at der nu er 3. Vi have saa straks „en national Produktion, som der skal tages Hensyn til“, og for disse ny Fabrikkers Skyld, som ere opstaaede i Løbet af ganske saa Nar, benyttende sig af en Urimelighed i vor Toldlov til at komme frem, skal nu denne vigtige Produktionsfor-

nødenhed baade for Husfliden, for Fabrikvirksomheden og for Haandværket blive ved at belastes med en ret betydelig Told! Dette er et af de mange Eksempler paa, hvorhen vor Toldlovs Urimeligheder føre. Jeg vilde gerne fremhæve et andet Eksempel paa de Urimeligheder, som ere stabe gennem den nævrende Beskyttelse af Raas- og Hjælpstoffer. Det er det indenlandske Skibsbyggeri, et Spørgsmaal, som Kommissionen særlig har beskæftiget sig med, og jeg henleder her Opmærksomheden paa den ret udførlige Behandling deraf i Kommissionens Betænkning. Det er der paavist, at vore Jærnskibsbyggerier betale en Told af deres Raas- og Hjælpstoffer, som løber op til ca. 6 pCt. af det færdige Skibs Værdi, og at det færdige Skib til Gengæld beskyttes med 3 pCt. Det vil sige, man belaster vor Søfart med en Byrde, som den mange Gange har beklaget sig bittert over, af 3 pCt. paa Skibe, som skulle anskaffes fra Udlandet, og hvad Gavn gør man derved? Man gør den rent negative Gavn, at man gennem det hele System yderligere belaster Skibsbyggeriet med 3 pCt., o: at man paa den indenlandske Produktions Bekostning giver en Beskyttelse for alle de Skibes Vedkommende, som købes af Danst i Udlandet paa 3 pCt. Alle blive i Virkeligheden tabendeerved. Dette er selvfølgelig en af den Slags fuldstændige Urimeligheder, som det, saa snart man gaar til en Reform af Toldloven, og man faar Djet op derfor, maa være nødvendigt at faa rettet, og dette er ogsaa flet, idet Kommissionen er enig om, ligesom ogsaa Regeringsforlaget foreslaar, at disse Raavarer enten fritages for Told, eller at der gives meget væsentlige Toldlettelser, og at Skibstolden fuldstændig ophæves, hvorved Søfarten lettes for denne Byrde, og Skibsbyggeriet faar en fuldstændig Toldgodtgørelse for den paa dets Raas- og Hjælpstoffer endnu tilbageblivende Told. Saaledes hjælpes alle Parter, og saaledes faa vi tilvejebragt Muligheden for et virkelig betydningsfuldt Opsving for denne Virksomhed, som trods de ganske urimelige Vilkaar, som Toldloven har stillet den, dog har været stærk og levedygtig nok til endog saa at konkurrere med Udlandet.

Den anden Hovedgruppe, som jeg nu vil henlede Opmærksomheden paa, er Livsforbrødenhederne. Man vil se, at ved den foregaaende Hovedgruppe, Raas- og Hjælpstoffer, finder jeg i det hele taget, at det, som Regeringen har foreslaaet i Overensstemmelse med, hvad Kommissionen er bleven enig om, er tilfredsstillende, med Undtagelse af de Punkter, jeg har fremhævet, som Far-